

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการและวิธีการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายวิชา ศิลป์-ภาษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ 025) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 24 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายวิชาศิลป์-ภาษา โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ 025) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างมา 9 คน โดยการเลือกจากนักเรียนที่ทำการปรับแก้งานเขียนเรียงความเรื่องแรกอย่างเห็นได้ชัด เพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้

3. เครื่องมือ และการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือ และวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1 สร้างแผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอ่านเขียน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแผนการสอนโดยศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้และคำอธิบายรายวิชาของวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ 025 ค) จากนั้นจึงทำการสร้างแผนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการตามจุดประสงค์การเรียนรู้และคำอธิบายรายวิชา จำนวน 3 แผน แผนละ 6 คาบ รวม 18 คาบ (คาบละ 50 นาที)

ขอบเขตเนื้อหาในการเขียนที่ผู้วิจัยนำไปใช้ในการทดลองสอนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ 025) คือ รูปแบบการเขียนอนุเจต 3 รูปแบบ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกมาจากรูปแบบการเขียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ.2539 รูปแบบการเขียนดังกล่าวได้แก่

- 1) รูปแบบการเขียนอนุเหตุเชิงบอกเล่า (Narration) ได้แก่ การเขียนเล่าเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของนักเรียน การเล่าเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือประสบการณ์ในอดีต
- 2) รูปแบบการเขียนอนุเหตุเชิงเหตุผล (Cause & Effect) ได้แก่ การเขียนอธิบายเพื่อให้เข้าใจถึงสาเหตุของการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และการอธิบายถึงผลหรือปัญหาที่เกิดจากการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
- 3) รูปแบบการเขียนอนุเหตุเชิงเปรียบเทียบ (Comparison and Contrast) ได้แก่ การบรรยายเพื่อเปรียบเทียบความเหมือนหรือความต่างระหว่างสิ่งของ 2 สิ่ง หรือระหว่างสถานการณ์ 2 สถานการณ์

3.2 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขตของเนื้อหาของเครื่องมือทุกชิ้น อันได้แก่ แบบบันทึกการสังเกต แบบแสดงความคิดเห็นจากการอ่านงานเขียนของเพื่อน แบบวิเคราะห์การใช้ประโยชน์จากข้อมูลย้อนกลับของเพื่อน แบบวิเคราะห์การปรับแก้งานเขียน แบบประเมินคุณภาพงานเขียน และแบบสัมภาษณ์

3.3 ศึกษาเครื่องมือแบบต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบของเครื่องมือที่เหมาะสมในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.4.1 แบบบันทึกการสังเกตในห้องเรียน (Field note)

แบบบันทึกการสังเกตเป็นบันทึกของผู้ที่ศึกษาของผู้วิจัยที่ระบุนรายละเอียดต่างๆที่ได้รับรู้ระหว่างการสังเกตในห้องเรียน โดยผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาในแบบบันทึกดังนี้

- วัน-เวลา
- เนื้อหาที่สอน
- พฤติกรรมของนักเรียน
- ปัญหาในการเรียนการสอน

3.4.2 แบบแสดงความคิดเห็นจากการอ่านงานเขียนของเพื่อน (Peer Review Activities)

แบบแสดงความคิดเห็นจากการอ่านงานเขียนของเพื่อนเป็นตัวชี้แนะแนวทางให้นักเรียนในการอ่านงานเขียนของเพื่อนว่าควรจะอ่านอย่างไร และให้ข้อเสนอแนะแนวใดแก่เพื่อน โดยแบ่งเป็นแบบแสดงความคิดเห็นด้านเนื้อหาจากการอ่านงานเขียนร่างฉบับที่ 1 ของเพื่อน และแบบแสดงความคิดเห็นด้านภาษาจากการอ่านงานเขียนร่างฉบับที่ 2 ของเพื่อน

3.4.3 แบบวิเคราะห์การใช้ประโยชน์จากข้อมูลย้อนกลับของเพื่อน
แบบวิเคราะห์การใช้ประโยชน์จากข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนเป็นแบบ
วิเคราะห์เพื่อศึกษาถึงการใช้ประโยชน์จากข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนในการปรับแก้งานเขียน โดยใช้รูปแบบการวิเคราะห์ในงานวิจัยของ Mendonca & Johnson (1994, pp. 750-751)

- 1) มีการปรับแก้/ ข้อมูลจากกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน (Revised / Peer Review) คือ งานเขียนร่างฉบับที่ 2 และฉบับสุดท้ายของนักเรียนได้รับการปรับแก้ตามข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากเพื่อนในกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน
- 2) ไม่มีการปรับแก้ / ข้อมูลจากกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน (Not Revised / Peer Review) คือ งานเขียนร่างฉบับที่ 2 และฉบับสุดท้ายของนักเรียนไม่มีการปรับแก้ ในขณะที่มีข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับงานเขียนที่ได้จากเพื่อนในกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน
- 3) มีการปรับแก้/ไม่ใช้ข้อมูลจากกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน (Revised/ Not in Peer Review) คือ งานเขียนร่างฉบับที่ 2 และฉบับสุดท้ายของนักเรียนได้มีการปรับแก้ แต่สิ่งที่นักเรียนปรับแก้ นั้นไม่ใช่ข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากเพื่อนในกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน

3.4.4 แบบวิเคราะห์การปรับแก้งานเขียนของ Falvey (1993 cited in Sengupta, 1998, pp. 115-118)

แบบวิเคราะห์การปรับแก้งานเขียนนี้ เป็นแบบวิเคราะห์การปรับแก้งานเขียนตามการแบ่งกลุ่มของ Falvey ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

- 1) ประเภทของการปรับแก้ คือ วิธีการที่นักเรียนใช้ในการปรับแก้งานเขียน ได้แก่ การเพิ่มเติม (Addition) การตัดทอน (Deletion) การสับเปลี่ยน (Substitution) การรวมข้อความ (Consolidation) และการจัดลำดับใหม่ (Reorganization)
- 2) ระดับทางภาษาของการปรับแก้ คือ หน่วยทางภาษาที่ได้รับการปรับแก้ ได้แก่ ระดับเครื่องหมายวรรคตอน คำ วลี อนุประโยค ประโยค และอนุเจต
- 3) วัตถุประสงค์ของการปรับแก้ คือ จุดมุ่งหมายของผู้เขียนในการปรับแก้สิ่งใดสิ่งหนึ่งในงานเขียน ได้แก่

- เพื่อผลทางข้อมูลของงานเขียน (Informational) คือ การปรับแก้เพื่อ ทำให้ข้อมูลในงานเขียนมีความชัดเจนมากขึ้น หรือตัดข้อมูลที่ไม่น่าจำเป็นออกไป

- เพื่อการตกแต่งงานเขียน (Cosmetic) คือ การปรับแก้เพื่อ
ทำให้ข้อความในงานเขียนมีลักษณะที่ดีขึ้น เช่น เปลี่ยนจาก "When he came to the end of the
alley..." เป็น "When he reached the end of the alley..."

- เพื่อความถูกต้องทางด้านไวยากรณ์และกลไกการเขียน
(Grammatical/Mechanical) คือ การปรับแก้ด้านไวยากรณ์ และกลไกการเขียนเพื่อให้มีความถูกต้อง
และเหมาะสมกับงานเขียน

3.4.5 แบบประเมินคุณภาพงานเขียนของนักเรียนตามเกณฑ์ของ Jacobs
และคณะ (Jacobs et al.,1981, p.30)

แบบประเมินคุณภาพงานเขียนของนักเรียน เป็นเกณฑ์ในการประเมิน
คุณภาพงานเขียนที่ปรับมาจากเกณฑ์การประเมินงานเขียนของ Jacobs และคณะ (Jacobs et al.,
1981, p. 30)ซึ่งให้รายละเอียดตามองค์ประกอบของการเขียนมากที่สุด โดยทำการปรับรายละเอียด
ขององค์ประกอบและเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อความเหมาะสมในการนำไปใช้ประเมินคุณภาพของงาน
เขียนในการวิจัยครั้งนี้ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง1 แสดงองค์ประกอบและเกณฑ์การให้คะแนนงานเขียน

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความ สามารถ	เกณฑ์
เนื้อหา	17-20	ดีมาก	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนดี เขียนได้ ความดี ขยายความได้ต่อเนื่องและ สมเหตุสมผล เนื้อหาเกี่ยวข้องกับ เรื่องที่เขียน
	13-16	ดี	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนบ้าง เขียนได้ ความพอที่จะขยายความได้ และสม เหตุสมผล เนื้อหาส่วนใหญ่เกี่ยวกับ เรื่องที่เขียนแต่ขาดรายละเอียด
	9-12	พอใช้	มีความรู้ในเรื่องที่เขียนอย่างจำกัด เขียนได้ความน้อย ไม่สามารถขยาย ความได้

การเรียบเรียง ความคิด	5-8	อ่อนมาก	ไม่มีความรู้ในเรื่องที่เขียนเลย เขียน ไม่ได้ความ เขียนไม่ตรงเรื่อง ไม่ สามารถประเมินได้
	13-15	ดีมาก	เขียนความเรียงได้อย่างสละสลวย แสดงความคิดเห็นได้อย่างชัดเจน กะทัดรัดและตรงจุด สามารถเรียบ เรียงความคิดได้ดี แสดงความคิด อย่างต่อเนื่องสมเหตุสมผล
	9-12	ดี	เขียนแบบมีเหตุผลแต่ขาดลำดับ ความคิด ความคิดยังไม่ต่อเนื่องแต่ จับใจความได้ ไม่ค่อยมีรายละเอียด มาสนับสนุนมากนัก
	5-8	พอใช้	เขียนไม่ดีนัก ความคิดยังสับสนหรือ ไม่ต่อเนื่องขาดการลำดับความคิด และการพัฒนาความคิด
	2-4	อ่อนมาก	เขียนไม่รู้เรื่อง ไม่มีการประมวลความ คิด หรือเขียนได้น้อยมากจนประมวล ไม่ได้
คำศัพท์และการ ใช้ภาษา	9-10	ดีมาก	ใช้ศัพท์และสำนวนได้อย่างเหมาะสม ใช้ศัพท์แบบรู้จักจริง ใช้สำนวนการเขียน ที่เหมาะสม ใช้รูปประโยคซับซ้อนได้ดี มีข้อผิดพลาดน้อยมากในเรื่อง ไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยค
	6-8	ดี	ใช้คำศัพท์ได้ตามต้องการ บางครั้งใช้ ศัพท์และสำนวนไม่ถูกต้องและยังสื่อ ความหมายผิดไป ใช้รูปประโยคได้ถูก ต้อง แต่เป็นประโยคง่าย ๆ มีข้อผิด พลาดบางแห่งในเรื่องไวยากรณ์ แต่ ข้อผิดพลาดเหล่านี้ไม่ทำให้ความ หมายเปลี่ยน

กลไกภาษา (การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตัวสะกด อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้า)	3-5	พอใช้	ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด ใช้ศัพท์และสำนวนผิดบ่อยๆ มีข้อผิดพลาดหลายแห่งในเรื่องโครงสร้างของประโยคและกฎไวยากรณ์ ทำให้จับใจความและสื่อความหมายไม่ได้
	2	อ่อนมาก	ใช้ศัพท์จากภาษาที่หนึ่ง มีความรู้เรื่องศัพท์สำนวนและรูปคำน้อยมาก มีความรู้เรื่องโครงสร้างภาษาน้อยมาก พบแต่ข้อผิดพลาดที่สื่อความหมายไม่ได้ และมีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะประเมินได้
	5	ดีมาก	มีความรู้ในเรื่องของกฎเกณฑ์ของการเขียนดี มีข้อผิดพลาดน้อยมากในเรื่องตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้า
	4	ดี	พบข้อผิดพลาดในเรื่องตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้าเป็นบางครั้ง แต่ไม่ได้ทำให้ความหมายเปลี่ยน
	3	พอใช้	พบข้อผิดพลาดบ่อยครั้งในเรื่องตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้าเขียนลายมืออ่านไม่ออก จับใจความไม่ได้
	2	อ่อนมาก	ไม่มีความรู้เรื่องกฎเกณฑ์การเขียนเลย พบแต่ข้อผิดพลาดในเรื่องตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรนำ และการขึ้นย่อหน้า เขียนไม่เป็นตัว มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะประเมินได้

เพื่อหาความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ 3 คนในการจัดอันดับคุณภาพงานเขียน โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเคนดอล (Kendall Coefficient of Concordance : W) ได้ค่า $W = 0.67$ ซึ่งแสดงว่าผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คนตัดสินคุณภาพงานเขียนสอดคล้องกันในระดับปานกลาง

3.4.6 การสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ เป็นการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured interview) โดยผู้วิจัยไม่ได้กำหนดคำถามที่แน่นอน จะเป็นการพูดคุยกับนักเรียนเพื่อศึกษาเกี่ยวกับการให้ข้อมูลย้อนกลับต่องานเขียนของเพื่อน การใช้ประโยชน์จากข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากเพื่อนในการปรับแก้งานเขียน และกระบวนการในการปรับแก้งานเขียนของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้บันทึกเสียงของนักเรียนในขณะที่ทำการสัมภาษณ์ และถ่ายเทปเป็นตัวหนังสือภายหลัง ในการสัมภาษณ์แต่ละครั้งผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล คนละ 15 นาที ภายหลังจากที่นักเรียนเขียนเรียงความแต่ละเรื่องเสร็จ โดยนักเรียนแต่ละคนจะผ่านการสัมภาษณ์รวมทั้งหมดคนละ 3 ครั้ง

3.5 นำแผนการสอน และเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบ เสนอแนะในด้านความถูกต้อง ที่ตรงเหมาะสม และสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข

3.6 แก้ไขปรับปรุงแผนการสอน และเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

4.1 ผู้วิจัยทำการสอนเขียนเรียงความ 3 รูปแบบ ตามแผนการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการของรายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียนที่สร้างขึ้นใช้เวลาประมาณ 9 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวม 18 คาบ (คาบละ 50 นาที) โดยแผนการสอนประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆดังนี้

1) ขึ้นก่อนการเขียน เป็นการให้ข้อมูลและแนวคิดแก่นักเรียน โดยให้นักเรียนได้รับรู้เกี่ยวกับจุดประสงค์ของการเรียนการสอน เนื้อหาที่เรียน เวลาเรียน การวัดและประเมินผล รวมทั้งการรับรู้เนื้อหาใหม่ และลักษณะของการเขียนเรียงความแต่ละรูปแบบจากการอ่านบทความประเภทต่างๆ การอภิปรายและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ตลอดจนการนำเสนอโครงสร้างประโยคกฎไวยากรณ์ คำศัพท์ และคำเชื่อมต่างๆที่จำเป็นสำหรับการเขียนเรียงความแต่ละรูปแบบ

- 2) ขั้นการเขียนร่างฉบับที่ 1 เป็นขั้นที่นักเรียนนำแนวคิดและข้อมูลที่ได้จากขั้นก่อนการเขียนมาเรียบเรียงเป็นข้อความในลักษณะของการเขียนเรียงความแต่ละรูปแบบ
- 3) ขั้นการสอนวิธีการตอบสนองต่องานเขียน ครูผู้สอนนำเสนอแบบแสดงความคิดเห็นต่องานเขียนทั้งทางด้านเนื้อหาและด้านภาษาเพื่อให้นักเรียนทำความเข้าใจ และรับรู้ถึงแนวทางในการตอบสนองต่องานให้เพื่อน จากนั้นครูผู้สอนจะนำงานเขียนเรียงความตัวอย่างมาให้นักเรียนอภิปรายและเสนอความคิดเห็นในการตอบสนองต่องานเขียนร่วมกัน
- 4) ขั้นการตอบสนองต่องานเขียน เป็นขั้นตอนที่นักเรียนให้ข้อมูลย้อนกลับด้านเนื้อหาแก่เพื่อนโดยนักเรียนจับคู่เพื่อแลกเปลี่ยนกันอ่านงานเขียนร่างฉบับที่ 1 และให้ข้อมูลย้อนกลับด้านเนื้อหาแก่กันโดยใช้แบบแสดงความคิดเห็นจากการอ่านงานเขียนของเพื่อนที่ครูแจกให้เป็นแนวทางในการตอบสนองต่อ ซึ่งนักเรียนจะต้องเขียนแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานเขียนให้แก่เพื่อน รวมทั้งมีการเจรจาเพื่อความชัดเจนของข้อมูลย้อนกลับที่ให้แก่กัน
- 5) ขั้นการเขียนร่างฉบับที่ 2 นักเรียนปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนตามข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากเพื่อนเพื่อให้งานเขียนของตนมีคุณภาพยิ่งขึ้น
- 6) ขั้นการตอบสนองต่องานเขียน เป็นขั้นตอนที่นักเรียนให้ข้อมูลย้อนกลับเพิ่มเติมทางด้านเนื้อหารวมกับข้อมูลย้อนกลับทางด้านภาษาและกลไกทางภาษาแก่เพื่อน โดยดำเนินการตามวิธีการในขั้นที่ 4 ข้างต้น
- 7) ขั้นการเขียนร่างฉบับสุดท้าย เป็นขั้นที่นักเรียนปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนตามข้อมูลย้อนกลับที่ได้จากเพื่อน เพื่อให้ได้งานเขียนฉบับที่สมบูรณ์ที่สุด แล้วนำงานเขียนร่างทุกฉบับของงานเขียนเรียงความแต่ละรูปแบบส่งครูผู้สอนเพื่อประเมินผล

4.2 หลังจากนักเรียนเขียนเรียงความเป็นร่างของเรียงความแต่ละเรื่องแล้ว นักเรียนจะแลกเปลี่ยนกันอ่านงานเขียนร่างของเพื่อนและให้ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาของงานเขียนให้แก่กันและกันในการตอบสนองต่องานเขียนครั้งที่ 1 และให้ข้อมูลย้อนกลับด้านภาษาในการตอบสนองต่องานเขียนครั้งที่ 2 โดยใช้แบบแสดงความคิดเห็นจากการอ่านงานเขียนของเพื่อนที่ครูแจกให้เป็นแนวทาง

4.3 นักเรียนทำการเจรจาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันหลังจากการให้ข้อเสนอแนะโดยการเขียนในการตอบสนองต่องานเขียนแต่ละครั้ง เพื่อทำความเข้าใจระหว่างกันเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นที่มีต่องานเขียนของเพื่อน

4.4 ผู้วิจัยทำการสังเกตพฤติกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นของนักเรียนในขณะที่ทำกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนทุกครั้ง และทำการบันทึกลงในแบบบันทึกการสังเกตในห้องเรียน

4.5 ผู้วิจัยจะให้นักเรียนทำการปรับแก้งานเขียนภายหลังจากการทำกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนแต่ละครั้ง ซึ่งนักเรียนจะต้องปรับแก้งานเขียนของตนที่บ้านหรือนอกเหนือจาก

ชั่วโมงเรียน โดยทำการปรับแก้งานเขียนร่างแบบที่ 1 เมื่อนักเรียนได้รับการตอบสนองเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับด้านเนื้อหาจากเพื่อน และทำการปรับแก้งานเขียนร่างฉบับที่ 2 เมื่อนักเรียนได้รับการตอบสนองต่องานเขียนเพิ่มเติมด้านเนื้อหา รวมทั้งการตอบสนองด้านการใช้ภาษาจากเพื่อน ซึ่งหลังจากปรับแก้งานเขียนร่างฉบับที่ 2 แล้วนักเรียนจะได้งานเขียนฉบับสมบูรณ์ของการเขียนเรียงความแต่ละเรื่องเพื่อนำส่งผู้วิจัย

4.6 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมงานเขียนทุกฉบับของเรียงความแต่ละเรื่องของนักเรียน รวมทั้งแบบแสดงความคิดเห็นจากการอ่านงานเขียนของเพื่อน เพื่อวิเคราะห์ว่าในการตอบสนองต่องานเขียนแต่ละครั้ง นักเรียนผู้อ่านให้ข้อมูลย้อนกลับประเภทใดแก่นักเรียนผู้เขียน และเมื่อนักเรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับดังกล่าวแล้ว นักเรียนได้นำไปใช้ประโยชน์ในการปรับแก้งานเขียนหรือไม่ โดยวิธีใด เป็นการปรับแก้ในระดับทางภาษาระดับใด และมีวัตถุประสงค์อะไรในการปรับแก้งานเขียนแต่ละจุด

4.7 ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน จะตรวจให้คะแนนงานเขียนฉบับแรก ฉบับที่สองและฉบับสุดท้ายของนักเรียนเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพของงานเขียนแต่ละฉบับของเรียงความแต่ละเรื่อง ซึ่งผู้ตรวจจะไม่ทราบว่างานเขียนฉบับใดที่เป็นงานเขียนร่างหรือฉบับสมบูรณ์ โดยใช้แบบประเมินคุณภาพงานเขียนที่ปรับมาจากเกณฑ์การประเมินงานเขียนของ Jacobs และคณะ (Jacobs et al., 1981)

4.8 ผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน เพื่อสอบถามเกี่ยวกับประเภทของข้อมูลย้อนกลับที่นักเรียนได้รับจากเพื่อน และกระบวนการปรับแก้งานเขียนของตน ตลอดจนความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน ผู้วิจัยได้บันทึกเทปในขณะที่มีการสัมภาษณ์โดยทำการสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคล คนละ 15 นาที หลังจากให้นักเรียนเขียนเรียงความแต่ละเรื่องเสร็จสมบูรณ์แล้ว

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 นำข้อมูลย้อนกลับที่นักเรียนให้แก่เพื่อนในรูปของการเขียนทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อหาประเภทของการให้ข้อมูลย้อนกลับของนักเรียน

5.2 คำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละของการให้ข้อมูลย้อนกลับแต่ละประเภทที่ได้จากการวิเคราะห์

5.3 วิเคราะห์งานเขียนร่างฉบับที่ 1 ฉบับที่ 2 และฉบับสุดท้ายของเรียงความแต่ละเรื่องของนักเรียนเพื่อศึกษาถึงการใช้ประโยชน์จากข้อมูลย้อนกลับของเพื่อนในการปรับแก้งานเขียน โดยให้รูปแบบการวิเคราะห์ในงานวิจัยของ Mendonca & Johnson (1994, pp. 750-751)

5.4 วิเคราะห์งานเขียนแต่ละฉบับของเรียงความแต่ละเรื่องของนักเรียนเพื่อหาวิธีการปรับแก้งานเขียน ระดับทางภาษาที่ปรับแก้ และวัตถุประสงค์ของการปรับแก้งานเขียนของนักเรียน

5.4 คำนวณหาค่าความถี่ และค่าร้อยละของวิธีการ ระดับ และวัตถุประสงค์ของการปรับแก้งานเขียนที่วิเคราะห์ได้

5.5 คำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของคะแนนการตอบสนองต่องานเขียนแต่ละฉบับของนักเรียนที่ได้จากผู้ตรวจทั้ง 3 ท่าน เพื่อเปรียบเทียบว่าในการเขียนร่างแต่ละฉบับของเรียงความแต่ละเรื่องนักเรียนได้คะแนนแตกต่างกันอย่างไร และคุณภาพของงานเขียนของนักเรียนเป็นอย่างไร

5.6 นำเทปบันทึกเสียงในขณะที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมาถ่ายเป็นตัวหนังสือเพื่อศึกษาเกี่ยวกับประเภทของข้อมูลย้อนกลับและกระบวนการปรับแก้งานเขียนของนักเรียน ตลอดจนความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

- ค่าความถี่
- ค่าร้อยละ
- ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
- สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเคนดอลล์